

Stine Overvad Fredslund

Hvem: Min familie og jeg. Mand og tre børn (5, 9 og 11 år)

Hvor, hvornår, hvor længe og med hvilket formål:

Sydney, Australien.

Klinisk ansættelse i 1 år som del af min hoveduddannelse (5. år).

Juli 2022-August 2023.

Uddannelse/arbejdsliv: Klinisk fuldtidsansættelse som Radiation Oncologist på Crown Princess Mary Cancer Centre (CPMCC) i Westmead/Blacktown, Sydney.

Anden finansiel støtte/rejselegater af organisationer eller fonde:

Ja, jeg fik også støtte fra Internationaliseringspuljen.

En kort beskrivelse af opholdet med lidt information om arbejdsdag, hvad der var godt, hvad der kunne gøres anderledes:

Vores ophold i Sydney var helt fantastisk og præcis som vi havde håbet på, med lige dele udfordringer og store oplevelser for hele familien.

Min ansættelse på CPMCC gav mig det perspektiv og de faglige udfordringer, som jeg havde håbet på.

Jeg var ansat et år som Radiation Oncologist, dvs. kræftlæge med speciale i strålebehandling. Mange af patientforløbene var delt mellem vores afdeling og Medical Oncology, som var ansvarlige for den medicinske kræftbehandling.

Min hverdag på hospitalet var en blanding af ambulatoriefunktion, stuegang, akutte og elektive tilsyn, indlæggelser, og administration. Nogle dage med alle dele blandet sammen på kaotisk vis, andre dage med mere ro på og tid til indtegnning, fordybelse og forskning.

Vi havde undervisning med en af vores consultants (overlæger) minimum en dag om ugen. Derudover var der tumour board hver mandag (medical oncologists, radiation oncologists og kirurger samlet til foredrag/undervisning) samt quality assurance møder med fysikere og radioterapeuter.

Kulturen var super inspirerende og gennemsyret af en diskussionslyst og plads til en individuel tilgang til behandling og teoretisk forståelse. Vi arbejdede efter guidelines, men

med plads til fortolkning. I starten synes jeg det var meget udfordrende og indimellem utrygt, at der ikke var mere faste retningslinjer, men med tiden lærte jeg at tage del i de diskussioner, som ledte til beslutningstagning.

Min opfattelse er at lægerne i Australien generelt er meget skarpe på al teori. De skal bestå flere eksaminer i deres tid som uddannelseslæger og bruger megen arbejdstid og fritid på at dygtiggøre sig teoretisk. De har til gengæld knap så meget klinisk erfaring, som vi får i Danmark.

Hverdagen i det australske sundhedsvæsen bærer i høj grad præg af, at alle forløb er holdt på få hænder og struktureret omkring én consultant og én yngre læge. Derudover er der en "clinical nurse coordinator", som fungerer som både sygeplejerske og forløbskoordinator/sekretær. Således en meget gennemført version af den danske model "Patientansvarlige læge".

Der er rigtig mange styrker i ovenstående konstellation. Først og fremmest mærker man tydeligt, hvordan de fleste patienter opfatter det som en stor tryghed, at blive set af det samme team hver gang, de kommer til vurdering. Der kan opbygges en meget stærk fortrolighed i relationen, og den kontinuerlige kliniske vurdering bliver nemmere, mere umiddelbar og oftest mere raffineret, fordi der ikke hver gang skal startes forfra, og fordi teamet oftest har kendt patienten helt fra vedkommende fik sin diagnose.

Samarbejdet mellem consultant, yngre læge og CNC kan i bedste fald være meget velfungerende, effektivt og fleksibelt, fordi teamet indbyrdes kan organisere sig, som det passer dem og deres patienter.

Dog er der også en skrøbelighed i denne struktur. Der er risiko for at noget overses, fordi teamet sjældent får input udefra, og fordi vurderingerne nemt kan blive rutineprægede og meget hurtige. Hvis relationen går skævt, er der sjældent et godt alternativ for patienten, fordi det er besværligt og usikkert at finde en ny behandler. Rent praktisk er systemet også sårbart, fordi det ikke tilgodeser mulighed for ferier/fridage blandt personalet. Dette ses som et stort pres og potentielt meget stressende for den enkelte læge/sygeplejerske. Personligt mener jeg, vores organisation er stærkere og mere robust end den australske, og jeg tror patienterne er bedre stillet med en variation i behandlere. Optimalt set 3 forskellige læger og 1-2 faste sygeplejersker.

Hvis ovenstående skulle inkorporeres i Danmark, tror jeg desværre ikke, vi vil kunne fastholde den effektivitet og tidsoptimering som præger sundhedsvæsenet disse år, men det er bestemt værd at stile efter mere kontinuitet i patientforløbene.

Det australske sundhedsvæsen er primært offentligt, men også afhængig af mange private medspillere, såsom private laboratorier, udbydere af skanninger og mange privatpraktiserende kirurger. Efter min mening er opbygningen på mange måder uhensigtsmæssig. Alt for mange forskellige private interessenter besværliggør arbejdet. Vi kunne nemt bruge flere timer dagligt på at jage relevante dokumenter: blodprøvesvar, skanningsbilleder eller rapporter, som gemte sig hos en privat speciallæge. Når man skulle bestille skanninger, blodprøver mv og skulle se resultaterne, krævedes forskellige henvisningsblanketter (i papirformat) og individuelle koder til hver udbyder. Lægerne dernede er virkelig også frustrerede over systemet.

En god reminder til os i Danmark – vi har meget at værne om!

Generelt var arbejdsmiljøet godt, men med megen konkurrence de yngre læger imellem og med et ret ambitiøst niveau. Arbejdstiden var længere end i Danmark, mødetiden typisk mellem kl 7 og 8 (afhængigt af MDT-konferencer). Jeg forlod typisk arbejdet kl 17.30-18.30. Hvis der var akutte indlæggelser sidst på dagen, kunne man også være nødsaget til at blive det meste af aftenen, indtil patienten var stabiliseret, for der var ikke et vagthold, som kunne overtage opgaven.

Trods lange arbejdsdage, havde vi som familie rigtig meget kvalitetstid sammen. Jeg arbejdede kun 1 lørdag ca. hver 8. weekend. Vi nød at tage på ture hver weekend. Sydney byder på alt hvad hjertet kan begære af kultur, natur, underholdning og mad. En multikulturel by når den er bedst. Vi var især super begejstrede for uendelige muligheder for hikes og frit valg mellem hundredvis af smukke strande, parker og bjerge indenfor 20-40 minutters køretur.

Vi havde egentlig håbet på at min mand kunne gå hjemme uden at arbejde, men det rakte midlerne ikke til, så han tog job som kurer ved Amazon. Et meget fleksibelt arbejde, som passede godt ind i vores hverdag og som udover de økonomiske fordele også gav min mand et meningsfuldt indhold i hverdagen. Han lærte virkelig Sydney at kende på en helt anden måde end os andre. Jobbet var så fleksibelt, at det tillod ham at hente børnene og eventuelle legeaftaler tidligt. Børnene gik alle tre på samme skole, Northmead Public School, en offentlig australsk skole med mange tosprogede og deraf også et fokus på integration og ekstra engelskundervisning. Vores yngste havde stort set ingen engelsk kundskaber før vi ankom, så det var meget vigtigt for os. Skolelivet var den allervigtigste faktor for os ifht hurtigt at blive integrerede. Børnene og vi som forældre fik mange venner og bekendte ad den vej. Derudover lærte vi folk at kende gennem fodboldtræning for vores to ældste børn og selvfølgelig gennem mit

arbejde. Mine kolleger var rigtig søde og imødekommende og SÅ gode til at inkludere mig og familien i alle sociale aktiviteter, mens vi boede i Sydney. Én tilbød endda, at vi kunne holde jul hos dem. Når man er på udebane, er det særligt mærkbart, når folk udviser venlighed og varme. Head of nursing (oversygeplejersken) var helt ekstraordinært sød. Hun gav os af flere omgange køkkengrej, splinternye håndklæder og viskestykker, rygsække og bøger til børnene.

Anbefalinger: Kan kun anbefale at tage afsted! Det bliver med garanti en oplevelse for livet!

Påbegynd forberedelserne i god tid!

Efter aftalen med det pågældende sygehus er på plads vil jeg anbefale at begynde med forberedelser til akademisk sprogtest. Når denne er bestået vil næste step være forberedelse af ansøgning til det Agency som sikrer adgang til sundhedsvæsenet i det pågældende land. Denne proces er meget tidskrævende. Parallelt hermed skal der søges visum.

Nogle af godkendelserne kræver godkendelse af andet, så det er fint at starte alle processer op parallelt, så hvert step ikke bliver forsinket mere end højst nødvendigt. Alting tager længere tid og er mere omstændigt end man skulle tro. Så det kræver vedholdenhed og kampgejst at komme i mål.

Overvej jeres økonomiske situation før du/I starter forberedelserne. Der er rigtige mange uforudsete udgifter, så det er nødvendigt at have en god opsparing med. Derudover kan det anbefales at søge midler hvor muligt. Der er ikke super mange fonde, som støtter læger i klinisk arbejde, men jeg var heldig at få støtte fra Internationaliseringspuljen, udover DSKO.

Vi sikrede os en bolig til den første måned gennem Airbnb og fandt så noget permanent, da vi først var landet i Sydney.

Når I er landet i jeres nye hverdag, så prøv at være så opsøgende som muligt og sig ja til alle invitationer. Nyd dog også den familieboble og det sammenhold som kan opstå, når man er langt væk fra alt det derhjemme.

